Παρουσίαση της ποιητικής συλλογής ΠΑΡΤΙΔΑ, του Ανδρέα Κουζέλη στον Ε.Κ.Χ Αλτάι

Ο Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος αλτάι (θεμιστοκλέους 65, Εξάρχεια) παρουσιάζει τη νέα ποιητική συλλογή του κοινωνιολόγου – συγγραφέα Ανδρέα Π. Κουζέλη «ΠΑΡΤΙΔΑ», την Παρασκευή 29 Μαρτίου 2024, στις 20:30.

Την παρουσίαση συντονίζει η δημοσιογράφος και συγγραφέας Όλγα Στέφου.
Για την ποιητική συλλογή μιλούν ο Γιώργος Τσιάκαλος, ομότιμος καθηγητής ΑΠΘ και η Έλενα Χριστοδουλίδου, χορογράφος, υπεύθυνη του Πολιτιστικού Κέντρου Εγκώμιο.

Ποιήματα θα διαβάσουν οι ηθοποιοί: Ελισσαίος Βλάχος, Νίκη Παπαγεωργίου, Τάνια Παλαιολόγου, Δήμητρα Σκλάβου, Κώστας Παπακωνσταντίνου και ο μουσουργός Βασίλης Μπαμπούνης.

Τη μουσική επιμελείται ο Βασίλης Μπαμπούνης.
θα υπάρχει διερμηνεία ελληνικής νοηματικής γλώσσας από τη Σοφία Ρομπόλη.
Τη βραδιά της εκδήλωσης θα διατίθενται σε περιορισμένο τιράζ αντίτυπα της ποιητικής συλλογής σε φυσική μορφή, ενώ ψηφιακά αντίτυπα υπάρχουν στην ιστοσελίδα www.afanton.gr
Ο χώρος είναι φιλικά προσβάσιμος για ανάπηρους-ες, αλλά δεν διαθέτει τουαλέτα για αναπήρους-ες.

Προβολή του ντοκιμαντέρ «Αστυνομική Βία και Ψυχικό Τραύμα» στον Ε.Κ.Χ Αλτάι

Την Πέμπτη 21/12 φιλοξενούμε το ντοκιμαντέρ «**Αστυνομική Βία και Ψυχικό Τραύμα**». Το ντοκιμαντέρ αυτό συνομιλεί με τη ρωγμή που αφήνει το ψυχικό τραύμα της αστυνομικής βίας μέσα από τις ιστορίες που συντάραξαν την ελληνική κοινωνία.

Οι οικογένειες του Κώστα Φραγκούλη και του Νίκου Σαμπάνη οι οποίοι εκτελέστηκαν εν ψυχρώ από ένστολους της ΕΛΑΣ, ο πατέρας του Βασίλη Μάγγου που βασανίστηκε από τις αστυνομικές αρχές στον Βόλο καθώς και επιζώντες από την αστυνομική αυθαιρεσία καταθέτουν το βίωμα, το πένθος τους και την ανάγκη για απόδοση δικαιοσύνης.

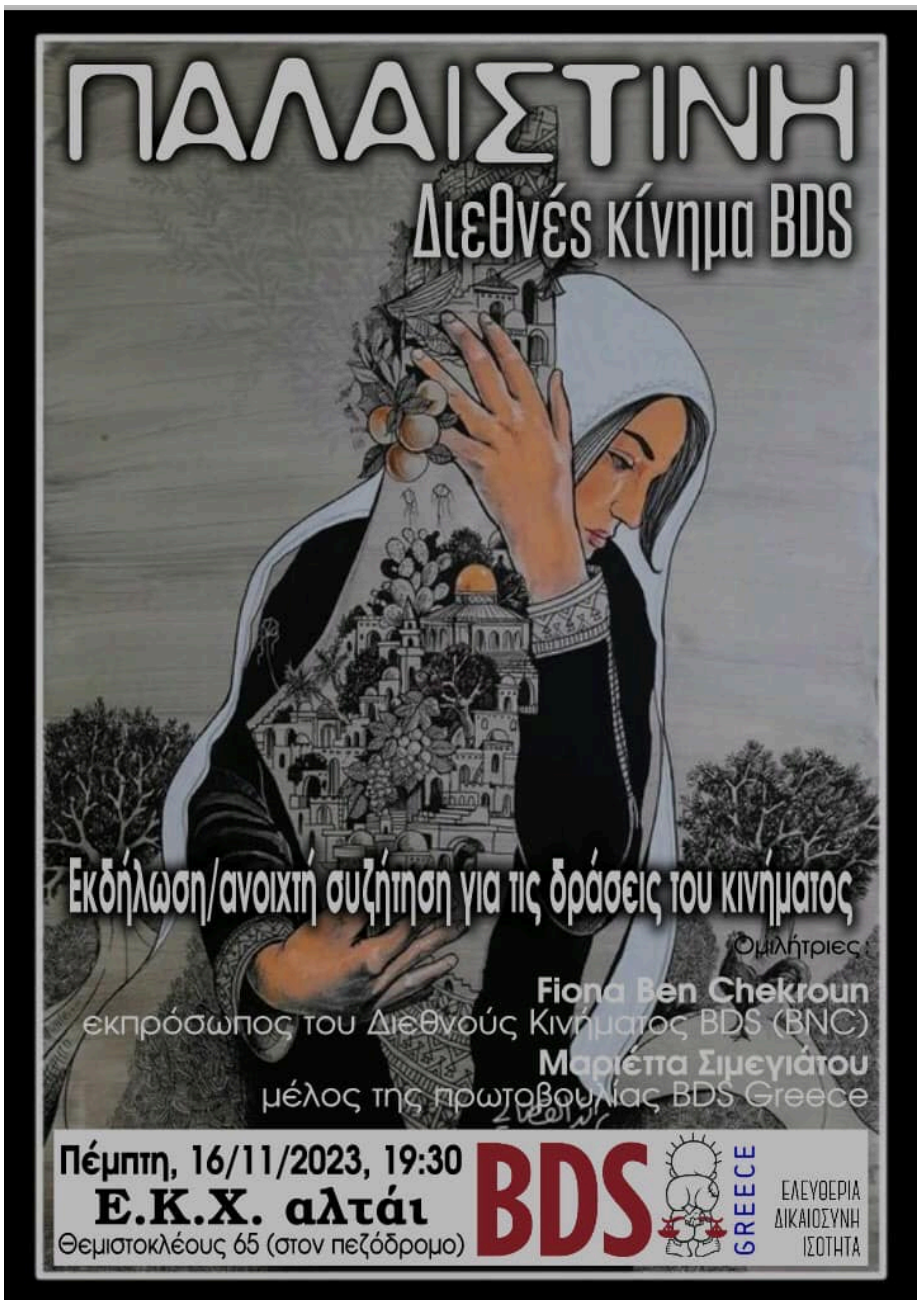
Στη διαδρομή της εξιστόρησης της μνήμης τους, πλαισιώνονται από επιστήμονες που φωτίζουν πολύπλευρα τις πτυχές του τραύματος στο οποίο υποβλήθηκαν βίαια.

Θα ακολουθήσει συζήτηση με τη δημιουργό του ντοκιμαντέρ, τη δημοσιογράφο Χρύσα Λύκου, τον Ούτσε Οκόμπα και τον Γιώργο Μ. Ο Ούτσε, είναι γείτονας, αφρικανικής καταγωγής, τυφλός μετανάστης που έχει δεχθεί κατ’ εξακολούθηση εξευτελιστική και βίαιη μεταχείριση από τους βασανιστές της ΔΕΛΤΑ. Ο Γιώργος είναι σύντροφος, συλληφθείς της αντιφασιστικής μοτοπορείας στις 30/9/2012, που είχε δεχθεί την επίθεση της αστυνομίας, η οποία προχωρησε σε πολλές συλλήψεις και σε βασανισμούς των συλληφθέντων.

Στην προβολή και στην κουβέντα που θα ακολουθήσει, θα παρευρεθεί και ο κος Γιάννης Μάγγος.

Η ιστορία του Ούτσε Οκόμπα έτσι όπως την κατέγραψε το Copwatch.gr.

Εκδήλωση για την Παλαιστίνη με το διεθνές κίνημα BDS – Πέμπτη, 16.11.2023, στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο αλτάι

Την Πέμπτη, 16.11.2023, στον **Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο αλτάι** (θεμιστοκλέους 65, στον πεζόδρομο) θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση/ανοιχτή συζήτηση με την Fiona Ben Chekroun, υπεύθυνη για την εκστρατεία του διεθνούς κινήματος BDS (Μποϊκοτάζ, Απόσυρση Επενδύσεων και Κυρώσεις) στην Ευρώπη.

Η καλεσμένη θα εστιάσει στις δράσεις που μπορούν να αναληφθούν από οργανώσεις, συνδικαλιστικές ενώσεις εργατών, ναυτεργάτες, αλλά και από όλες και όλους μας ώστε να ασκηθεί πίεση και να σταματήσει τώρα η γενοκτονία που συντελείται στη Γάζα.

Από την ίδρυσή του το κράτος του Ισραήλ επιβάλλει μια εμπόλεμη κατάσταση στην Παλαιστίνη γεμάτη αναρίθμητα εγκλήματα πολέμου, με την Δυτική Όχθη και τη λωρίδα της Γάζας να υφίστανται αποκλεισμό και τους κατοίκους της Γάζας να υπόκεινται σε μέτρα φυλετικού διαχωρισμού, τα οποία επιδεινώνονται συνεχώς. Εδώ και δεκαετίες παρακολουθούμε την Δύση να στέκεται ξεκάθαρα στο πλευρό του Ισραήλ είτε κάνοντας τα στραβά μάτια μπροστά στην

επιχειρούμενη γενοκτονία εναντίον των Παλαιστίνιων, είτε με διακρατικές συμμαχίες, είτε με προπαγάνδα υπέρ του Ισραήλ, παρουσιάζοντάς το μόνιμα σε στάση άμυνας και δικαιολογώντας ανά τα χρόνια διάφορες μαζικές σφαγές, επιθέσεις σε αμάχους και γυναικόπαιδα.

Από την πλευρά του, το ελληνικό κράτος έχει εγκρίνει σύμβαση για την αγορά πυραύλων spike από το Ισραήλ αξίας 400 εκατομμυρίων Ευρώ. Οι πύραυλοι αυτοί είναι οι ίδιοι που χρησιμοποιούνται για να βομβαρδίζονται σπίτια στη Γάζα. Φέρουν την ένδειξη "αντιαρματικοί", μόνο που δεν έχουν δομικαστεί ποτέ σε άρματα μάχης, αλλά σε σπίτια Παλαιστινίων. Απέναντι σε αυτό που συμβαίνει, έχουμε ευθύνη να υψώσουμε τις φωνές μας ώστε να επιβληθεί στρατιωτικό εμπάργκο στο Ισραήλ: να μην πουλάμε όπλα στο Ισραήλ, να μην αγοράζουμε όπλα από το Ισραήλ και να μην αφήσουμε τη διέλευση των όπλων που στέλνονται στο Ισραήλ διαμέσου της ελληνικής επικράτειας

Από τη θέση που βρισκόμαστε, στεκόμαστε στο πλευρό της Παλαιστίνης που αντιστέκεται στον αφανισμό της. Αντιστεκόμαστε στον πόλεμο και την καταστροφή και απαιτούμε να σταματήσει ΤΩΡΑ η σφαγή της Παλαιστίνης και το απαρτχάιντ στη Γάζα από το Ισραήλ.

Την εισήγηση εκ μέρους του Ελεύθερου Κοινωνικού Χώρου αλτάι θα κάνει η Μαριέττα Σιμεγιάτου, που συμμετέχει στην πρωτοβουλία BDS Greece.

Το Κίνημα για Μποϊκοτάζ, Απόσυρση Επενδύσεων και Κυρώσεις (BDS) είναι ένα παλαιστινιακό κίνημα για ελευθερία, δικαιοσύνη και ισότητα. Το BDS υποστηρίζει την απλή αρχή ότι οι Παλαιστίνιοι έχουν τα ίδια δικαιώματα με την υπόλοιπη ανθρωπότητα.

Είναι ένα κίνημα που αντιτίθεται σε κάθε μορφή ρατσισμού (συμπεριλαμβανομένου του αντισημιτισμού και της ισλαμοφοβίας) το οποίο στρέφεται ενάντια σε επίσημους θεσμούς και κρατικές ή επιχειρηματικές επιλογές και επ' ουδενί ενάντια σε πρόσωπα ή

ταυτότητες. Στηρίζεται στη διαπίστωση ότι το παλαιστινιακό ζήτημα παραμένει ένα από τα πιο επείγοντα προβλήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον πλανήτη και διαιωνίζεται με ευθύνη όσων κυβερνήσεων και οργανισμών συμπράττουν με το κράτος του Ισραήλ.

BDS Greece
Ιστοσελίδα: www.bdsgreece.net
Επικοινωνία: info@bdsgreece.net
Facebook: www.facebook.com/bdsgrc/
Twitter: @BDSGreece

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ (ο χορός των κολασμένων) στον ε.κ.χ. «αλτάι» από τις Τσιριτσάντζουλες

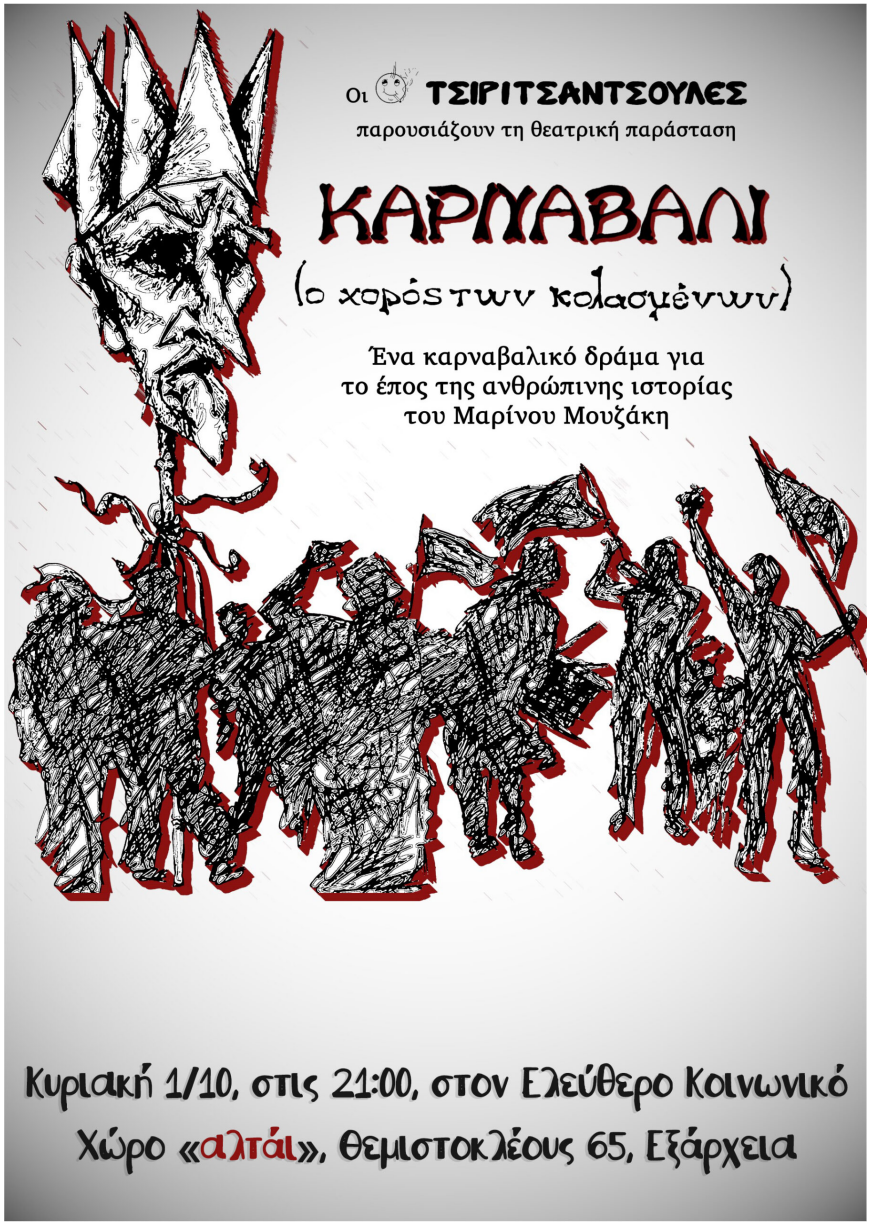
Την Κυριακή 1/10, στις 21:00, στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «αλτάι»(Θεμιστοκλέους 65, Εξάρχεια) Οι **Τσιριτσάντσουλες** παρουσιάζουν τη θεατρική παράσταση :

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

(*ο χορός των κολασμένων*)

Ένα καρναβαλικό δράμα για το έπος της ανθρώπινης ιστορίας

του Μαρίνου Μουζάκη

Υπόθεση

Η καρναβαλική πομπή των κολασμένων αυτής της γης, θα ξετυλίξει το ιστορικό νήμα απ' το κουβάρι που λέγεται ανθρωπότητα. Θα μιλήσει για τον άνθρωπο, το πιο αδύναμο, κομπλεξικό, ανισόρροπο και βλαβερό ζώο του πλανήτη, από την εμφάνισή του, μέχρι την αξιοθρήνητη κατάντια που παρουσιάζει τη σήμερον ημέρα.

Σκηνοθετικό σημείωμα

Για το έργο

Το *Καρναβάλι (ο χορός των κολασμένων)* είναι ένα πρωτότυπο έργο, γραμμένο μεταξύ 2012 και 2022. Θέμα του είναι η ιστορία του ανθρώπου, ιδωμένη όμως από τη σκοπιά των «κολασμένων αυτής της γης, δηλαδή όλων εμάς». Η ιστορία, ως γνωστόν, διαχρονικά γράφεται από τους νικητές· η μελέτη της συνεπώς θα πρέπει πάντα να γίνεται με αυτό το δεδομένο κατά νου. Πώς θα μπορούσε όμως να γίνει η ανάγνωση της ιστορίας από ανθρώπους σαν εμάς, ταγμένους εκ πεποιθήσεως με τη μεριά των ιστορικά «χαμένων», των απόκληρων δηλαδή και των κατατρεγμένων της ανθρώπινης φυλής; Μόνο με την προσπάθεια να διαβάσουμε την ιστορία πίσω από τις λέξεις.

Να ψάξουμε να βρούμε πιθανές λογικές εξηγήσεις πίσω από εξόφθαλμες αντιφάσεις, να συνομιλήσουμε με τους ήρωες και τις ηρωίδες για τις αδυναμίες και τους φόβους τους, έξω από το εξωραϊσμένο ή δαιμονοποιημένο πλαίσιο που τους φιλοτέχνησε κάποιος κόλακας ή ορκισμένος εχθρός τους, να εντοπίσουμε την εξέλιξη των ιδεών ώστε να κατανοήσουμε τα σπουδαία ανθρώπινα επιτεύγματα, αλλά και τις απάνθρωπες θηριωδίες, βαριά κληρονομιά για τις γενιές μας. Δηλαδή να προσπαθήσουμε να ανατρέψουμε το υπάρχον αφήγημα, όχι όμως για την ανατροπή ως αυτοσκοπό, αλλά γιατί απλώς είμαστε εραστές της αλήθειας και σε κάθε περίπτωση θα πεθάνουμε αναζητώντας την. Και ποια φόρμα καταλληλότερη για ανατροπή υπάρχει από το Καρναβάλι; Εκεί, που οι συμβάσεις εξαφανίζονται και που ελεύθερα μπορείς να συντρίψεις τα ταμπού και το κοινά αποδεκτό. Εκεί που η φαντασία βρίσκει ευνοϊκό έδαφος για ν’ αναπτυχθεί και να φέρει τα πάνω κάτω. Εκεί που ο βασιλιάς γίνεται σκλάβος, ο άντρας γυναίκα και η γυναίκα άντρας, ο άνθρωπος ζώο, ο φτωχός πλούσιος κι ο ευσεβής Βελζεβούλ. Έτσι γεννήθηκε η ιδέα του *χορού των κολασμένων*, μιας καρναβαλικής λαϊκής πομπής από τους διαχρονικά «χαμένους» στο πέρασμα των αιώνων, που ζητά δικαιοσύνη και αφηγείται την ιστορία από τη δική της οπτική γωνία.

Για την παράσταση

Το *Καρναβάλι* μας αποτέλεσε μια αφορμή για ένα

κοπιαστικό, αλλά απολαυστικό ταξίδι στην ανθρώπινη ιστορία. Ήταν αφορμή να ψάξουμε, να διαβάσουμε και με άλλοθι το καρναβαλικό πνεύμα, να παίξουμε σα μικρά παιδιά, με πρόσωπα και γεγονότα που μας στοιχειώνουν, από το σχολείο ακόμα. Χρησιμοποιήσαμε και πάλι τις τεχνικές του λαϊκού θεάτρου, τον χορό και το τραγούδι, τη μάσκα και τα ξόανα, τους αυθεντικούς δηλαδή καρναβαλικούς κώδικες, που με την ελευθεριότητά τους σε τσιγκλάνε να αφήσεις τη φαντασία σου να οργιάσει. Κι εμείς άλλο που δε θέλαμε! Στις πρόβες αυτοσχεδιάσαμε, ερευνήσαμε, παίξαμε μουσικές, δοκιμάσαμε κοστούμια και περούκες και γελάσαμε με την καρδιά μας. Γέλιο βέβαια πικρό, έχοντας συνείδηση των δεινών που έχει προκαλέσει ιστορικά η ανθρώπινη ανοησία. Όμως το γέλιο σε κάθε περίπτωση είναι θεραπευτικό και -υπό προϋποθέσεις- μπορεί να γίνει εξεγερτικό. Η κωμωδία άλλωστε είναι σκληρό πράγμα… σαν το Καρναβάλι.

Το έργο αυτό θέλω να το αφιερώσω στον δάσκαλό μου Carlo Formigoni, σαν έναν μικρό φόρο τιμής για όσα έμαθε σε μένα κι όλες τις Τσιριτσάντσουλες, τόσο γενναιόδωρα.

Μαρίνος Μουζάκης

Απρίλης 2023

Συντελεστές

Παίζουν: **Ντίνα Μαυρίδου, Γιώργος Σιδέρης, Ερμιόνη Δόβα, Ντίνα Καφτεράνη, Μαρίνος Μουζάκης**

Κείμενο-σκηνοθεσία-μουσική-κινησιολογική επιμέλεια: **Μαρίνος Μουζάκης**

Σκηνικά-κοστούμια-μάσκες-σχέδιο αφίσας κι εξωφύλλου: **Μαρία Μαρκοπούλου**

Διεύθυνση παραγωγής-φροντιστήριο: **Ντίνα Μαυρίδου**

Κατασκευή σκηνικού: **Κώστας Βαλατσός**

Κατασκευή κοστουμιών: **Αγγελική Βασιλοπούλου**

Παραγωγή: **Τσιριτσάντσουλες 2023**

Ευχαριστούμε το αντιεξουσιαστικό, αναρχικό στέκι Αντίπνοια για τη φιλοξενία των προβών μας κι όλες τις Τσιριτσάντσουλες που βοήθησαν στην παραγωγή αυτής της παράστασης.

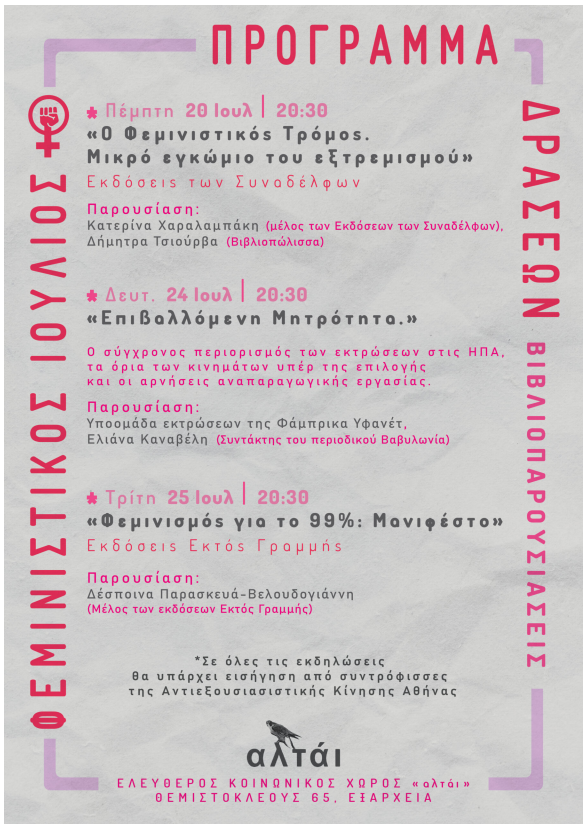
Η παράσταση είναι αφιερωμένη στον δάσκαλό μας Carlo Formigoni.

tsiritsantsoules.gr

mail: tsiritsantsoules@gmail.com

Φεμινιστικός Ιούλης στο «αλτάι»

Πρόγραμμα βιβλιοπαρουσιάσεων

Τρίτη 4/7: «Οικοφεμινισμός» από τις εκδόσεις Ευτοπία

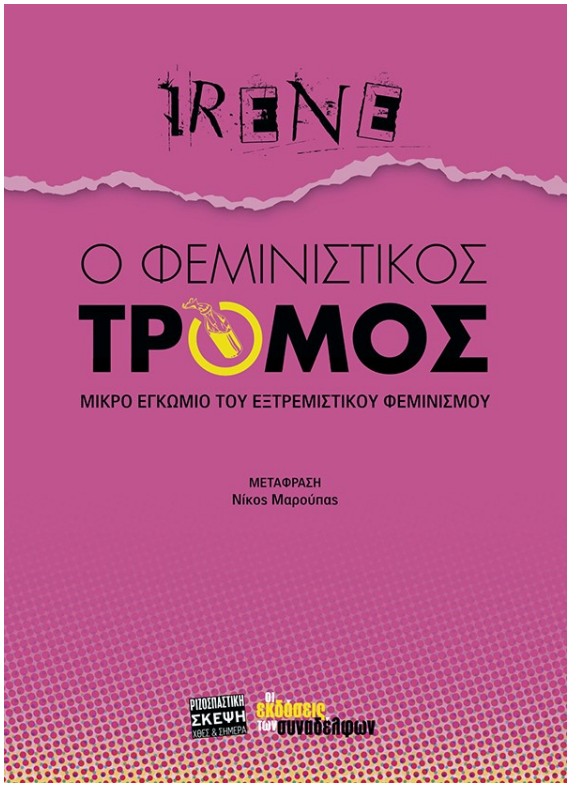

Παρουσίαση:

Σταύρος Καραγεωργάκης (δρ. Φιλοσοφίας, συγγραφέας)

Χρύσα Χριστοφορίδου (Μεταφράστρια)

Πέμπτη 20/7: «Ο Φεμινιστικός Τρόμος. Μικρό εγκώμιο του εξτρεμισμού» από τις Εκδόσεις των Συναδέλφων

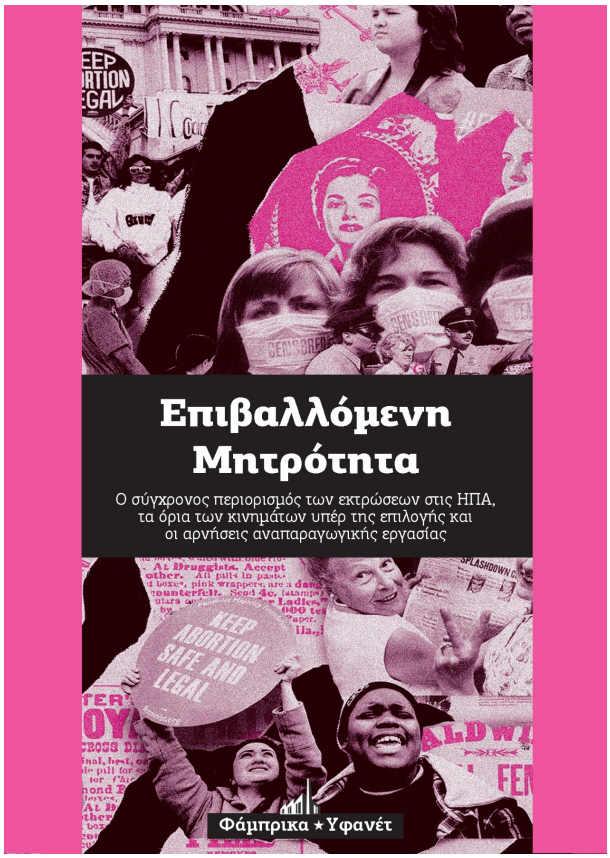

Παρουσίαση:

Κατερίνα Χαραλαμπάκη (Μέλος των Εκδόσεων των Συναδέλφων),

Δήμητρα Τσιούρβα (Βιβλιοπώλισσα)

Δευτέρα 24/7: «Επιβαλλόμενη Μητρότητα. Ο σύγχρονος περιορισμός των εκτρώσεων στις ΗΠΑ, τα όρια των κινημάτων υπέρ της επιλογής και οι αρνήσεις αναπαραγωγικής εργασίας»

Παρουσίαση:

Υποομάδα εκτρώσεων της Φάμπρικα Υφανέτ

Ελιάνα Καναβέλη (Συντάκτης του περιοδικού Βαβυλωνία)

Τρίτη 25/7: «Φεμινισμός για το 99%: Μανιφέστο» από τις εκδόσεις Εκτός Γραμμής.

Παρουσίαση:

Δέσποινα Παρασκευά-Βελουδογιάννη (Μέλος των εκδόσεων Εκτός Γραμμής)

***Σε όλες τις εκδηλώσεις θα υπάρχει εισήγηση από συντρόφισσες της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Αθήνας**

****Κοινή ώρα έναρξης 20:30**

Φεμινιστικός Ιούλης στο

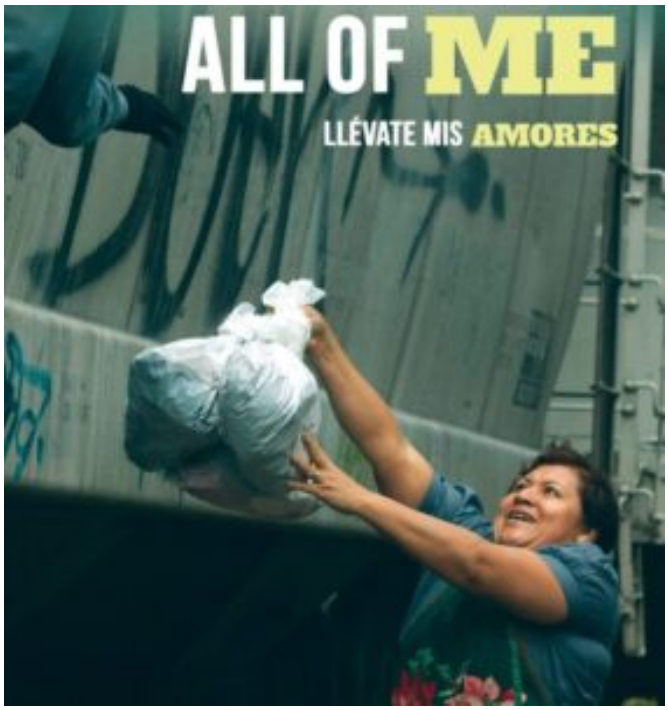
«αλτάι»: Πρόγραμμα προβολών

Τετάρτη 12/7: Llévate mis amores

Κάποιες γυναίκες της κοινότητας La Patrona στο Μεξικό καθημερινά μαγειρεύουν και στη συνέχεια ρίχνουν μερίδες φαγητού στους ανθρώπους που κρέμονται από το τρένο που έχει γίνει γνωστό ως La Bestia (Το θηρίο), το οποίο διασχίζει ολόκληρο το Μεξικό με τελικό σταθμό τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Μεξικό, 2015, Διάρκεια 90’, Σκηνοθεσία: Arturo González Villaseñor

Μετά την προβολή συζητάμε με μέλη από τις κοινωνικές κουζίνες «El Chef» και «Mano Aperta».

Τετάρτη 19/7: !Las Sandinistas!

Το ντοκιμαντέρ αποκαλύπτει τις άγνωστες ιστορίες των γυναικών που έσπασαν τα εμπόδια για να ηγηθούν της μάχης και της κοινωνικής μεταρρύθμισης κατά τη διάρκεια της Επανάστασης των Σαντινίστας στη Νικαράγουα το 1979 και του επακόλουθου πολέμου με τους Contras που υποστηρίχθηκε από τις ΗΠΑ. Οι ίδιες γυναίκες συνεχίζουν να μάχονται ως ηγέτιδες στον αγώνα ενάντια στην καταστολή της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων των γυναικών από την παρούσα κυβέρνηση.

Νικαράγουα, 2018, Διάρκεια 96’, Σκηνοθεσία Jenny Murray

Τετάρτη 26/7: Νόμιμη Αυτοάμυνα (2017)

Το ντοκιμαντέρ-ταινία αφηγείται τις ιστορίες τριών γυναικών, οι οποίες, όπως πολλές άλλες, υπέστησαν συνεχείς φυσικές ή σεξουαλικές επιθέσεις εκ μέρους των συζύγων ή συντρόφων τους. Οι τρεις αυτές γυναίκες, αντί να καταλήξουν οι ίδιες δολοφονημένες, αντέδρασαν σκοτώνοντας τον κακοποιητή, προκειμένου να επιβιώσουν. Κατηγορούμενες για ανθρωποκτονία, βρίσκονται αντιμέτωπες με τη δικαιοσύνη, την κοινωνία και τον ίδιο τους τον εαυτό, ενώ παράλληλα προσπαθούν να ξαναχτίσουν τη ζωή τους.

Βραζιλία, 2017, Διάρκεια: 75’, Σκηνοθεσία: Susana Lira

Μετά την προβολή συζητάμε με τη Μαρία Λούκα, δημοσιογράφο και συγγραφέα του βιβλίου «Μια γυναίκα απολογείται» από τις εκδόσεις Τόπος.

*Όλα τα ντοκιμαντέρ έχουν υποτιτλιστεί χάρη στον κόπο και το μεράκι της ομάδας «Γη και Ελευθερία – Tierra y Libertad», την οποία και ευχαριστούμε πολύ που μας τα διέθεσε.

Οι προβολές ξεκινούν στις 21:00

Εισήγηση της Α.Κ. Αθήνας στην

παρουσίαση του βιβλίου «Οικοφεμινισμός»

Πλήθος κόσμου χτες, Τρίτη 4/7 στον ελεύθερο κοινωνικό χώρο «αλτάι», στα Εξάρχεια όπου πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση του βιβλίου «Οικοφεμινισμός» των εκδόσεων Ευτοπία.

Η εν λόγω συζήτηση εντάσσεται σε έναν ευρύτερο κύκλο προβολών και βιβλιοπαρουσιάσεων με κέντρο τον φεμινισμό και τις προεκτάσεις του, τόσο στη θεωρία όσο και στην εμπειρία. Σκοπός είναι να φρεσκάρουμε το θεωρητικό μας οπλοστάσιο γύρω από ιδέες και έννοιες που αφορούν τους αγώνες του τώρα.

Η εισήγηση της Μαριέττας Σιμεγιάτου:

Ο οικοφεμινισμός είναι ένας συνδυασμός οικολογίας και φεμινισμού. Τα περιβαλλοντικά και τα οικολογικά κινήματα συνήθως παραβλέπουν το γεγονός ότι η καπιταλιστική πατριαρχία, η ανδρική ηγεμονία και η καταπίεση των γυναικών μέσα στην κοινωνία συνδέονται με την οικολογική κρίση. Ως εκ τούτου, χρειαζόμαστε έναν συνδυασμό οικολογίας και φεμινισμού, τον

οικοφεμινισμό.

Ο όρος οικοφεμινισμός οφείλεται στη Γαλλίδα φεμινίστρια Φρανσουάζ Ντ' Ομπόν (1920-2005), η οποία τον εισήγαγε το 1974. Η σύνδεση της εκμετάλλευσης της φύσης, των ζώων και των γυναικών, καθώς και η αποδόμηση των δυϊσμών άνδρας/γυναίκα, πολιτισμός/φύση και άνθρωπος/ζώο αποτελούν κεντρικούς πυλώνες της οικοφεμινιστικής σκέψης και κριτικής. Οι οικοφεμινίστριες προτείνουν διάφορες προσεγγίσεις για την κατανόηση του σημερινού τρόπου λειτουργίας της καταπίεσης σε παγκόσμιο επίπεδο. Η Κάρολαϊν Μέρτσεντ (Ο θάνατος της φύσης) για παράδειγμα τοποθετεί το διαχωρισμό του πολιτισμού από τη φύση στην επιστημονική επανάσταση και ιδιαίτερα με το έργο του Φράνσις Μπέικον και του Ρενέ Ντεκάρτ. Από το 1600 και μετά η ιδέα φύσης αλλάζει από ζωντανός οργανισμός και μετατρέπεται σε μηχανή. Η φύση αντιμετωπίζεται όλο και περισσότερο ως μια μηχανή που μπορεί να αναλυθεί και να χρησιμοποιηθεί για πειράματα. Το πνεύμα της θηλυκής και παρθένας γης υποτάσσεται στη μηχανή. Οι ιδέες της μηχανοποίησης, καθώς της κυριαρχίας και της επιβολής στη φύση έγιναν βασικά εννοιολογικά εργαλεία του σύγχρονου κόσμου.

Άλλες οικοφεμινίστριες αναφέρουν την πατριαρχική θρησκεία ως την πηγή του διαχωρισμού του ανθρώπου από το φυσικό κόσμο. Τοποθετούν την προέλευση της καταπίεσης της φύσης στο 4500 π.Χ., όταν ξεκίνησε η μετάβαση από τους πολιτισμούς λατρείας θηλυκών θεοτήτων στους πολιτισμούς λατρείας αρσενικών θεοτήτων. Με την έλευση των πατριαρχικών θρησκειών, οι άνθρωποι λάτρευαν έναν θεό και η φύση θεωρείται δημιουργία του. Ο ρόλος του αρσενικού στην αναπαραγωγή εξυψώθηκε πάνω από του θηλυκού. Οι γυναίκες παρομοιάζονταν με χωράφια τα οποία θα γονιμοποιούνταν και θα γεννούσαν τον σπόρο του αρσενικού.

Η στάση και η συμπεριφορά στο κυρίαρχο φαντασιακό συνδέεται άμεσα με την αλλαγή της στάσης και της συμπεριφοράς του ανθρώπου απέναντι στη γη. Η εικόνα της γης ως τροφού περιορίζει ηθικά τις επιτρεπόμενες ανθρώπινες πράξεις απέναντι στη γη, ενώ οι νέες εικόνες κυριαρχίας και επιβολής

λειτουργούν ως επικύρωση για την απογύμνωση της φύσης.

Οι διαδικασίες εμπορευματοποίησης και εκβιομηχάνισης βασίζονται σε δραστηριότητες που προκαλούν άμεσες αλλαγές στη γη: εξορύξεις, αποξηράνσεις, αποψιλώσεις δασών και γενικότερα επιθέσεις ενάντια στη γη. Όσο η γη εκλαμβανόταν ως ένας ζωντανός οργανισμός, μια καταστροφική πράξη εναντίον της μπορούσε να θεωρηθεί παραβίαση της ανθρώπινης ηθικής.

Στη συνέχεια, η ανάπτυξη της ατομικής ιδιοκτησίας οδήγησε στην ιστορική παγκόσμια ήττα του θηλυκού φύλου. Η γη έγινε αντικείμενο αρπαγής προς όφελος των λίγων για αυτό που η Vandana Shiva ονομάζει «συστηματική υποανάπτυξη».

Σίγουρα τα τοξικά απόβλητα, η ατμοσφαιρική ρύπανση, η αυξανόμενη στρατιωτικοποίηση κ.λπ. είναι ζητήματα που δεν αφορούν αποκλειστικά τις γυναίκες. Οι οικοφεμινίστριες ωστόσο υποστηρίζουν πως τα περιβαλλοντικά ζητήματα είναι φεμινιστικά, γιατί οι πρώτες που υποφέρουν από τις συνέπειες της αδικίας και της περιβαλλοντικής καταστροφής είναι οι γυναίκες και τα παιδιά, καθώς και άλλες ευάλωτες ομάδες. Οι οικοφεμινίστριες επισημαίνουν τη σύνδεση μεταξύ της καταπίεσης των γυναικών και της φύσης εξετάζοντας την παγκόσμια οικονομία, το χρέος του Τρίτου Κόσμου, την υπανάπτυξη, την παραγωγή και διανομή της τροφής, το δικαίωμα αναπαραγωγής, τον μιλιταρισμό και τον περιβαλλοντικό ρατσισμό.

Η φύση και οι γυναίκες, π.χ. ο χρόνος που αφιερώνουν στο μεγάλωμα των παιδιών, δεν υπολογίζονται στο ΑΕΠ και τη διεθνή οικονομία της αγοράς. Ο πλούτος του βορρά βασίζεται στην εργασία του νότου. Παρόλο που οι γυναίκες παράγουν παγκοσμίως το 80% των τροφίμων, τα περισσότερα γεωργικά προγράμματα απευθύνονται σε άντρες. Επιπλέον, οι διατροφικές συνήθειες που έχουν αλλάξει με την κατακόρυφη σήμερα κατανάλωση κρέατος, ακόμα και σε χώρες που ήταν παραδοσιακά χορτοφαγικές, έχουν ως αποτέλεσμα τεράστιες περιβαλλοντικές καταστροφές. Η μαζική κτηνοτροφική παραγωγή για εξαγωγές ευθύνεται για την ερημοποίηση, τη μόλυνση, την έλλειψη νερού, την καταστροφή του

όζοντος και την πείνα. Είναι χαρακτηριστικό ότι «χρειάζονται 5 τ.μ. τροπικού δάσους για να παραχθεί ένα μπιφτέκι 100 γραμμαρίων» (σελ. 76-77).

Αναρίθμητα παραδείγματα μας δίνουν να καταλάβουμε γιατί η υγεία του πλανήτη και η παγκόσμια οικολογική καταστροφή είναι φεμινιστικά ζητήματα. Ο αγώνας για την υγεία των γυναικών –την αναπαραγωγική υγεία, την εργασιακά και τη γενική υγεία- απαιτεί αγώνα συνολικά για την υγεία του πλανήτη. Ένα παράδειγμα: το 95% των εργαζόμενων στα πτηνοτροφεία στις ΗΠΑ είναι μαύρες γυναίκες που υποχρεώνονται να αφαιρούν τα εντόσθια 5000 κοτόπουλων την ώρα, με αποτέλεσμα να υποφέρουν από διάφορες διαταραχές που προκαλούνται από τις επαναλαμβανόμενες κινήσεις και το άγχος.

Εκτός της τεράστιας απειλής για το περιβάλλον που συνιστούν η συνεχής εξαφάνιση άγριων ειδών ζώων καθώς και η εκπομπή μεθανίου και η κατασπατάληση γιγάντιων όγκων νερού από τη κρεατοβιομηχανία, τα τελευταία χρόνια έχει ενταθεί και η απειλή των πανδημιών. Η συνεχής αποψίλωση δασών, οι μονοκαλλιέργειες, οι εξορύξεις και οι εισβολές στη γη, στα δάση, στη φύση και γενικότερα η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος άγριων ζώων, που μπορούν δυνητικά να είναι φορείς ιών, και τα οποία εξαναγκάζονται να προσφύγουν στο «περιβάλλον» των ανθρώπων, σίγουρα προσθέτει στην εξήγηση τής ολοένα και συχνότερης έξαρσης πανδημιών. Συγκεκριμένα, ο Covid-19 θεωρείται «νεοφιλελεύθερη πανδημία», που προέρχεται από ένα σύστημα που ευνοεί το κέρδος έναντι οτιδήποτε άλλου.

Δεν είναι πλέον δυνατόν να συζητάμε για περιβαλλοντική αλλαγή χωρίς να θέτουμε ζήτημα κοινωνικής αλλαγής. Η διεύρυνση του πεδίου των πολιτικών και ταξικών αγώνων, ώστε να θίγονται και θέματα αποκατάστασης της σχέσης του ανθρώπου με τη φύση, αλλά παράλληλα και η πολιτικοποίηση των οικολογικών κινημάτων, είναι απαραίτητες ώστε τα κινήματα να μην οδηγούνται σε αδιέξοδα. Για παράδειγμα, το κίνημα στις Σκουριές της Χαλκιδικής, κατά τη διάρκεια του αγώνα του για την προστασία των τοπικών κοινωνιών και του περιβάλλοντος, έχει απέναντί

του, εκτός από μία πολυεθνική (Eldorado Gold), και τους ίδιους τους εργαζόμενους μεταλλωρύχους, οι οποίοι σκόπιμα και κατευθυνόμενα προκρίνουν την επαγγελματική τους αποκατάσταση από τη δική τους υγεία και την υγεία των παιδιών τους.

Στο αστικό περιβάλλον της Αθήνας, ερχόμαστε αντιμέτωπες με τη συντονισμένη προσπάθεια της δεξιάς νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης να εξαλείψει κάθε χώρο πρασίνου ως χώρο ανάπαυσης μη παραγωγικών τάξεων, όπως γυναίκες με τα παιδιά και τα κατοικίδιά τους, ηλικιωμένους, μετανάστες και πρόσφυγες και άλλες ευάλωτες ομάδες, όπως οι άστεγοι και οι τοξικομανείς, και να τον μετατρέψει σε χώρο διέλευσης ατόμων που εντάσσονται σε ένα πλουτοπαραγωγικό σύστημα. Η επίθεση στο δημόσιο χώρο με την επιδιωκόμενη κατάργηση της πλατείας Εξαρχείων, η τσιμεντοποίηση του πάρκου Δρακόπουλου, η κατ’ επίφαση ανάπλαση του λόφου του Στρέφη και της Ακαδημίας Πλάτωνα από ιδιωτικές εταιρείες χωρίς περιβαλλοντικές μελέτες αποτελούν απτά παραδείγματα της πατριαρχικής καταπιεστικής επιβολής και κυριαρχίας πάνω στη φύση, αλλά και στον ίδιο τον τρόπο ζωής ανθρώπων που δεν επιθυμούν να συνταχθούν με αυτό το σύστημα καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Φωτογραφίες από την βιβλιοπαρουσίαση

Στιγμιότυπα από το χτεσινό pre-opening event του ελεύθερου κοινωνικού χώρου «αλτάι». (Photo-Vid)

Ευχαριστούμε τον Sarbasst سربســت και τον Dj Booker που έντυσαν μουσικά τη βραδιά. Ευχαριστούμε και όλες/ους όσοι ήρθαν να γνωριστούμε ή και να ξανα-γνωριστούμε και χαράξουμε τις νέες διαδρομές.

Η σελίδα της «**Βαβυλωνίας**» θα σας ενημερώνει για το προγραμμα του χώρου, που είναι ανοιχτός για τον κάθ’ έναν και περιμένει με χαρά να συνδιαμορφώσει ιδέες και προτάσεις.
Επόμενο άνοιγμα τη **Δευτέρα 12/6**, στις **8μμ** με τη συντονιστική εβδομαδιαία συνέλευση της **Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Αθήνας.**
Φωτογραφίες

Video

https://www.babylonia.gr/wp-content/uploads/2023/06/352817140_215865847938950_7650316687809126602_n.mp4

Κείμενο/κάλεσμα του ελεύθερου

κοινωνικού χώρου «αλτάι» για τους από τα κάτω, για την κοινωνία, για την ίδια τη ζωή

Αλτάι, ένα ταξίδι χωρίς αρχή και τέλος. Δίχως περιφραγμένα αφηγήματα, δεισιδαιμονίες και ιδεολογικές κατασκευές. Κάτω από τα σύννεφα, στην εμπειρία του ανοικτού, εκεί που όλα παίζονται και θα παιχτούν. Ένα σκίρτημα χαράς χωρίς μεσολάβηση, μια δράση χωρίς θέαμα. Όλα τα άλλα είναι Κράτος.

Εδώ στα Εξάρχεια, στο μητροπολιτικό κέντρο, στη γειτονιά του κόσμου. Μια γειτονιά γνώριμη για μας μέσα από την δεκαπενταετή ζωή μας στο ιστορικό «Nosotros». Μια γειτονιά με πολύμορφα και πολυεπίπεδα υποκείμενα, που παρήγε και παράγει ιστορία, ποίηση, λογοτεχνία και πολιτική. Αυτός είναι ο λόγος που αυτή η γειτονιά δέχεται σήμερα την επίθεση της καθεστωτικής πολεοδομίας με μετρό, αναπλάσεις και με μια εκτεταμένη αστυνομικρατία. Στόχος ο τεμαχισμός και η διάλυση του δημόσιου χώρου και η ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών σχέσεων.

Ο Ε.Κ.Χ. είναι το έδαφος που μας εισάγει στον δημόσιο χώρο. Εκεί που κάθε μέρα διεξάγονται οι εμφύλιοι για το νόημα της ζωής σε όλα τα επίπεδα. Εκεί που το άτομο, τα κοινωνικά στρώματα, οι τάξεις αναμετριούνται για την ίδια την ύπαρξη, αλλά και την προοπτική τους, εκεί που η σύγκρουση αξιών και σημασιών καθορίζει τον χρόνο, την ελευθερία, την ίδια τη ζωή.

Μέσα στις σημερινές συνθήκες, οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι μπορούν να αναδείξουν το συλλογικό με νέους όρους, ώστε αυτό να γίνει ανάχωμα όχι μόνο απέναντι στην γενική εξατομίκευση, αλλά και στη διαρκή επέκταση της ιδιωτικοποιημένης και φιλελευθεροποιημένης πρακτικής ακόμη και σε κάθε τι εναλλακτικό που θέλει να παρουσιάζεται με ριζοσπαστικό/ανατρεπτικό πρόσημο. Η προοπτική είναι οι Ε.Κ.Χ να αποτελέσουν ένα εμπράγματο κυτταρικό παράδειγμα της μικρής

αυτόνομης κοινότητας.

Η ίδρυση τέτοιων κέντρων είναι την ίδια στιγμή μια πολιτική επιλογή, μια στρατηγική για τη νίκη του κόσμου μας, χαράσσοντας την όλο και μεγαλύτερη διεύρυνση του ζωτικού μας χώρου και της δύναμης της κοινωνίας απέναντι στο κράτος και το κεφάλαιο. Ως απαραίτητο πρώτο βήμα αυτής της στρατηγικής είναι η εδαφικοποίηση των αγώνων μας μαζί με την κοινωνία μέσα από τη δημιουργία και δικτύωση κοινοτήτων και κοινών σε αντιπαράθεση με το υπάρχον. Εκεί όπου θα σφυρηλατηθεί η ενότητα των καταπιεσμένων, η σχέση μεταναστριών/ών με ντόπιους, ώστε μέσα από την αλληλεπίδραση να έρθει κοντά η δυτική με τη μη-δυτική σκέψη και πρακτική, από ανθρώπους που αγωνίζονται καθημερινά ενάντια στο σύστημα της κυριαρχίας σε όλα τα επίπεδα, από το πιο απλό έως το πιο σύνθετο.

Η ονοματοδοσία του χώρου προήλθε από το γλυπτό γεράκι που σκεπάζει με τα φτερά του το κοινωνικό μας κέντρο. Το «αλτάι» είναι εμπνευσμένο από το ομώνυμο έργο της συγγραφικής κολεκτίβας Wu-Ming (a.k.a. Luther Blisset) που πάντα μας παρότρυναν να απαλλαγούμε μια και καλή από τη λογική του in-dividuum και να οδηγηθούμε προς μια κουλτούρα του con-dividuum. Αυτή λοιπόν, η υβριδική ράτσα γερακιού, στο εν λόγω πόνημα παρουσιάζεται ως σύμβολο της συνεύρεσης των πολιτισμών, μα και της ισότιμης αλληλεπίδρασης ως μέσου για την υπέρβαση των δυνατοτήτων του ατομικού και την εκτίναξη σε κάτι σπουδαιότερο, προσδοκά αυτό ακριβώς, να προετοιμάσει και να προεικονίσει το διευρυμένο τώρα ευρισκόμενο πάντα σε κατάσταση αναμονής.

Ανοίγουμε ένα νέο κοινωνικό κέντρο για τη έξοδό μας στον δημόσιο χώρο και ταυτόχρονα επιθυμούμε να δημιουργήσουμε έναν κοινό τόπο διαρκούς συνεύρεσης, διαβούλευσης και διάδρασης με όλες, όλους, όλ@.

Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος «αλτάι»
Θεμιστοκλέους 65, Εξάρχεια